

til samme Tid, som Loven blev benyttet paa den anden Maade i et temmelig betydeligt Omfang. Jeg troer, at dette ved Siden af, at der jo aabenbart for Chefen for et saadant Institut maa ligge en stor Fristelse til at gaae denne Vej, naar det er ham klart, at han paa den Maade kan faae større Renter af de Capitaler, der ere ham betroede, maa indeholde en Opfordring for os til at lodbinde ham saaledes, at denne Fristelse ikke mere er tilstede for ham, men han kun har at vælge mellem de i tilstrækkelig Antal indkomne Beggjeringer for at sikkre Midlerne, uden at tage Hensyn til, at der ikke ad den Vej kan opnaaes saa høie Renter som ad anden Vej. Jeg troer, at dette Forslag heller ikke er tilbørligt begrundet ved de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede sidste Taler (Klein), idet den Lacune, han vil have fundet i Loven, navnlig i § 8, kan rettes langt lettere end paa den Maade, som er foreslaaet i Forslaget under Nr. 19.

Madsen: Jeg troer dog, at der endnu kunde gjøres en Bemærkning gjældende, som taler til Fordeel for Endringsforslaget under Nr. 19, idet det jo er et stort Spørgsmaal, om det er noget virkeligt Gode for de private Kaantagere, der ville laane directe af Oверformynderimidlerne, at den hele Sum af disse Midler udlaanes paa denne Maade; thi medens der vel er Mange, som helst ville have deres Laan af Oверformynderimidler, er der igjen, saavidt mig bekjendt, ligesaa Mange — jeg veed ikke, til hvilken Side Fleertallet helber — der helst ville stifte Laan hos Creditforeningerne, idet man siger som saa: laaner man af Creditforeningerne, er man ikke udsat for de idelige Opsigelse, om det end er et kostbart Laan i Begyndelsen, medens man, naar man laaner af Oверformynderimidlerne, vel faaer et i Begyndelsen billigt Laan, men da ogsaa idelig er udsat for Opsigelse. Jeg troer nu, at ved en Benyttelse af Forslaget under Nr. 19, saaledes at den ved samme givne Bemyndigelse til at anlægge Oверformynderimidler i Værdipapirer blev indskrænket til en vis Deel af den hele Laanemasse, vilde Kaantagerne undgaae de idelige Opsigelse. Naar f. Ex. en Creditdeel eller en Fjerdedeel af den hele Masse af Oвер-

formynderimidler var anvendt til Indkjøb af Værdipapirer, kunde disse Værdipapirer, naar der skulde udbetales Penge til de Umhndige, paa en let Maade gjøres i Penge, saaledes at Oверformynderibestyrelsen kunde undgaae at opsigte hos vedkommende Debitorer, de hos dem indestaaende Capitaler. Jeg troer derfor, at det endogsaa vilde være til Gavn for de private Kaantagere, naar der saaledes var en let disponibel Masse anlagt i saadanne Papirer, som hurtigt kunde gjøres i Penge, naar der forebredes Summen til Udbetaling til vedkommende Umhndige. Naar man derfor vilde begrænse Endringsforslaget under Nr. 19 saaledes, at det kun skulde være en vis Deel af den hele Masse, som kunde anvendes til Indkjøb af Værdipapirer, turde dette Forslag efter min Mening være at foretrække.

L. C. Larsen: Den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende, er vistnok fuldkommen rigtig; det er nødvendigt for Oверformynderiet at have en Deel Papirer, som det let kan stille sig af med for at kunne præstere Udbetalinger, som skulle finde Sted. Det samme Hensyn gjør imidlertid, at det ikke vilde være rigtigt at bestemme noget fast Forhold imellem, hvad der maatte anvendes paa den ene og paa den anden Maade, thi der kan jo være Tider, da der forestaaer meget betydelige Udbetalinger, og da det altsaa vilde være urigtigt at udlaane de Midler, der kom ind, i faste Eiendomme, medens det derimod vilde være hensigtsmæssigt at anbringe dem paa en saadan Maade, at man let kunde forvandle dem til Contanter.

Berg: Maa jeg blot gjøre den korte Bemærkning, at jeg dog virkelig troer, at de to ærede sidste Talere befinde sig i en Bidsfarelse, naar de troe, at det er nødvendigt for Oверformynderiet at have Statsobligationer, Creditforeningspapirer eller andre Værdipapirer for at staffe contante Penge, hvis det skulde behøves; Oверformynderiet har jo liggende Prioritetsobligationer i faste Eiendomme, paa hvilke det kan reise Laan af hvilken som helst Størrelse, naar det maatte ønske det, og det behøver jo derfor ikke at opsigte Capitaler.